

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/973 RENDELETE

(2018. július 4.)

az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye – amelynek az Unió részes fele – rendelkezik állományvédelmi kötelezettségekről, beleértve azt a kötelezettséget is, hogy a halászott fajok állományméretét a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosító szinten kell fenntartani vagy arra a szintre kell helyreállítani.
- (2) Az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2015. évi New Yorkban tartott csúcstalálkozóján az Európai Unió és tagállamai kötelezettséget vállaltak, hogy 2020-ig hatékonyan szabályozzák a halászatot, véget vetnek a túlhalászásnak, az illegális, nem bejelentett és szabályozatlan halászatnak, valamint a destruktív halászati gyakorlatoknak, és a tudományon alapuló gazdálkodási terveket hajtják végre annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb idő alatt helyreállítsák a halállományokat legalább arra a szintre, amely képes az MFH biztosítására a biológiai jellemzőik által meghatározott módon.
- (3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban meghatározza a közös halászati politika szabályait. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében előírt, 2020-ig elérendő jó környezeti állapot eléréséhez.
- (4) A közös halászati politika célja többek között annak biztosítása, hogy a halászat és az akvakultúra környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, a halászati gazdálkodás vonatkozásában elővigyázatossági megközelítést és ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazzanak.

⁽¹⁾ HL C 75., 2017.3.10., 109. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. május 29-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. június 18-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

- (5) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében számos szükség szerinti védelmi intézkedést kell elfogadni bármilyen kombinációban, például többéves terveket, technikai intézkedéseket, a halászati lehetőségek meghatározását és kiosztását.
- (6) Az 1380/2013/EU rendeletben foglaltaknak megfelelően a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk. Az említett rendelkezések értelmében az e rendelet által létrehozott többéves tervnek (a továbbiakban: a terv) célkitűzéseket, egyértelmű időkeretbe foglalt mennyiségi célértékeket, állományvédelmi referenciapontokat, biztosítókat, valamint a nem szándékos fogások elkerülésére és csökkentésére szolgáló technikai intézkedéseket kell tartalmaznia.
- (7) A „rendeletre álló legjobb tudományos szakvélemény” alatt olyan, a legfrissebb tudományos adatok és módszerek által alátámasztott, nyilvánosan elérhető tudományos szakvélemény értendő, amelyet uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület bocsátott ki vagy vizsgált felül.
- (8) A terv hatálya alá tartozó állományokra vonatkozóan a Bizottságnak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményt kell beszereznie. Ennek érdekében egyetértési megállapodásokat köt a Nemzetközi Tengerkutatási Tanáccsal (ICES). Az ICES által kibocsátott tudományos szakvéleménynek a terven kell alapulnia, és meg kell jelölnie különösen az F_{MFH} és a biomassa-referenciapontokat, azaz az MFH $B_{trigger}$ és B_{lim} értékét. Ezeket az értékeket meg kell jelölni az adott állományra vonatkozó szakvéleményben, valamint adott esetben bármely egyéb, nyilvánosan elérhető tudományos szakvéleményben, többek között – például – az ICES által kibocsátott vegyes halászatra vonatkozó szakvéleményben.
- (9) A 676/2007/EK ⁽¹⁾ és az 1342/2008/EK ⁽²⁾ tanácsi rendelet határozza meg az Északi-tengeren és szomszédos vizein a tőkehal, a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal állományainak fenntartható kiaknázására vonatkozó szabályokat. Ezeket és más tengerfenéken élő állományokat vegyes halászatban kezelik. Ezért helyénvaló egy egységes többéves terv létrehozása, amely figyelembe veszi az ilyen műszaki kölcsönhatásokat.
- (10) Továbbá az ilyen többéves tervet alkalmazni kell az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára. Ezek az állományok a tőkehal-, a lepényhal- és a porcoshalfajok, a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) és a norvég garnéla (*Pandalus borealis*), amelyek a vízoszlop alján vagy annak közelében élnek.
- (11) Bizonyos tengerfenéken élő állományok kiaknázása egyaránt történik az Északi-tengeren és szomszédos vizein. Ennélfogva a főleg az Északi-tengeren kiaknázott állományokra vonatkozó célokkal és biztosítókkal kapcsolatos terv rendelkezéseinek hatályát az Északi-tengeren kívüli területekre is ki kell terjeszteni. Továbbá az olyan halállományok esetén, amelyek az Északi-tengerben is megtalálhatók, amelyek kiaknázása azonban főleg az Északi-tengeren kívül történik, megfelelő célok és biztosítók meghatározása szükséges a többéves tervekben az Északi-tengeren kívüli területekre, ahol ezen állományokat főként kiaknázzák, és e többéves tervek hatályát ki kell terjeszteni úgy, hogy azok az Északi-tengert is magukban foglalják.
- (12) A terv földrajzi hatályának az ICES állományokra vonatkozó legfrissebb tudományos szakvéleményében megjelölt állományok földrajzi eloszlásán kell alapulnia. A jövőben szükség lehet az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának megváltoztatására vagy az újabb tudományos információk fényében, vagy pedig az állományok vándorlása miatt. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának kiigazítására vonatkozóan, amennyiben az ICES változást jelez az érintett állományok földrajzi eloszlásában.
- (13) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Uniónak tárgyalásokat kell kezdenie ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben, különösen 2. cikkének (2) bekezdésében és e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Uniónak minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy a fenntartható állománygazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezáltal, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (14) A terv célja, hogy hozzájáruljon a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósításához és különösen az MFH eléréséhez és fenntartásához a célállományokra vonatkozóan, ezáltal végrehajtva a fogási korlátok által érintett, tengerfenéken élő állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettséget, elősegítve a halászatból élők megfelelő

⁽¹⁾ A Tanács 676/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az Északi-tengerben élő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 157., 2007.6.19., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1342/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2008.12.24., 20. o.).

életszínvonalának biztosítását a part menti halászat és a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével, és végrehajtva a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését. A tervnek továbbá részletesen meg kell határozni az Északi-tenger uniós vizein a kirakodási kötelezettség végrehajtását valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

- (15) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseknek megfelelően kell meghatározni, és azoknak meg kell felelniük a többéves tervekben rögzített céloknak, időkereteknek és rátáknak.
- (16) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás célértékét (a továbbiakban: F) célszerű az MFH-nak megfelelő értékek tartományaként (a továbbiakban: F_{MFH}) meghatározni. Ezekre a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen alapuló tartományokra a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásához való hozzájárulás, valamint a vegyes halászat jellemzőinek figyelembevétele érdekében van szükség. Az F_{MFH} -tartományokat az ICES-nek kell kiszámítania és megadnia, különösen a fogásmennyiségre vonatkozó rendszeres szakvéleménye keretében. A terv alapján ezeket a tartományokat olyan módon kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzenek, amint azt az ICES meghatározta, válaszul az EU arra irányuló kérésére, hogy az ICES a kiválasztott északi-tengeri és balti-tengeri állományok tekintetében adja meg az F_{MFH} -tartományokat. A tartomány felső határa úgy került meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a B_{lim} érték alá csökken. E felső határérték megfelel továbbá az ICES „irányadó szabályának”, amely szerint, ha a szaporodóképes biomassa vagy az abundancia rossz állapotú, az F értékét olyan szintre kell csökkenteni, amely nem haladja meg azt a felső határt, amely megegyezik az F_{MFH} -pontértékkel, megszorozva a szaporodóképes biomasszával vagy abundanciával a teljes kifogható mennyiség (TAC) évében, elosztva az MFH $B_{trigger}$ értékkel. Az ICES ezeket a szempontokat és ezt az irányadó szabályt alkalmazza a halászati mortalitásról és a fogási lehetőségekről szóló tudományos szakvéleménye kibocsátásához.
- (17) A halászati lehetőségek meghatározása céljából meg kell állapítani az F_{MFH} -tartomány tekintetében egy felső küszöbértéket normál használat esetére, valamint – feltéve, hogy az adott állomány jó állapotban lévőknek tekinthető – egy bizonyos esetekre vonatkozó felső határt. A halászati lehetőségek csak akkor határozhatók meg a felső határnál, ha tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján erre szükség van vegyes halászat esetén e rendelet célkitűzéseinek eléréséhez, vagy az állomány fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák által okozott e komoly károsodásának elkerülése érdekében, vagy azért, hogy a halászati lehetőségek évenkénti változásait korlátozni lehessen.
- (18) Olyan állományoknál, amelyek esetében rendelkezésre állnak az MFH-ra vonatkozó célértékek, valamint a védőintézkedések alkalmazása céljából állományvédelmi referenciapontokat szükséges létrehozni, amelyeket a halállományok esetében a szaporodóképes állomány biomasszájának küszöbszintjei, a norvég homár esetében pedig az abundancia küszöbszintjei fejeznek ki.
- (19) Megfelelő védőintézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha az állomány mérete e szintek alá esik. A védőintézkedéseknek magukban kell foglalniuk a halászati lehetőségek csökkentését és konkrét védelmi intézkedéseket, amennyiben a tudományos szakvélemény szerint korrekciós intézkedésekre van szükség. Ezeket az intézkedéseket ki kell egészíteni minden egyéb megfelelő intézkedéssel, mint például az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke szerinti bizottsági intézkedésekkel vagy az említett rendelet 13. cikke szerinti tagállami intézkedésekkel.
- (20) Lehetővé kell tenni a norvég homárra vonatkozó TAC-nak az ICES 2a. körzetben és 4. alterületen történő olyan meghatározását, amely megfelel az egyes funkcionális egységek számára megállapított fogási korlátok és az említett TAC területhez tartozó funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyesögek összegének. Ez azonban nem zárhatja ki a konkrét funkcionális egységek védelmét célzó intézkedések elfogadását.
- (21) Amennyiben a Tanács úgy véli, hogy a halászati lehetőségek tekintetében egy bizonyos állomány esetében a hobbihorgászat jelentős hatással jár, lehetővé kell tenni számára, hogy a kereskedelmi célú fogásokra meghatározzon egy olyan TAC-ot, amely figyelembe veszi a hobbihorgászat mértékét és/vagy egyéb, a hobbihorgászatot korlátozó intézkedéseket fogadjon el, mint például a napi legnagyobb kifogható mennyiség és a halászati tilalmi időszak.
- (22) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt kirakodási kötelezettség teljesítése érdekében a tervnek további gazdálkodási intézkedéseket is elő kell írnia, amelyeket az említett rendelet 18. cikkének megfelelően pontosabban meg kell határozni.
- (23) A halászati tevékenységek zavart okozó – és a tőkehalállományok állapotára esetlegesen kedvezőtlen hatást gyakorló – áthelyeződésének megakadályozása érdekében célszerű fenntartani a halászati engedélyek rendszerét, amely korlátozza az ICES 7d. körzetben tartózkodó halászhajók motorjainak összkapacitását, amint az az 1342/2008/EK rendelet alapján korábban érvényben volt.

- (24) A közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkező tagállamokból érkező közös ajánlások benyújtásának határidejét az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni.
- (25) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével összhangban rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság tudományos szakvélemények alapján 2023. augusztus 6-ig, majd azt követően ötévente értékelje e rendelet alkalmazásának megfelelőségét és hatékonyságát. Ez az időszak lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljeskörű teljesítését, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, illetve az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások kimutatását. Ez a tudományos testületek által is megkövetelt minimálisan szükséges időszak.
- (26) A műszaki és a tudományos fejlődéshez való, kellő időben és arányos módon történő alkalmazkodás, valamint a rugalmasság biztosítása és bizonyos intézkedések alakításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően e rendelet kiegészítéseként jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet hatálya alá tartozó állományokat érintő, az állományok földrajzi eloszlására vonatkozó változásokat követő kiigazítások, a korrekciós intézkedésekre és a kirakodási kötelezettség teljesítésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (27) A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében támogathatóknak tekinthetők.
- (28) A 676/2007/EK és az 1342/2008/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet többéves tervet (a továbbiakban: a terv) határoz meg az Északi-tenger uniós vizeiben (ICES 2a. és 3a. körzet, illetve 4. alterület) a tengerfenéken élő alábbi állományokra vonatkozóan, ideértve az ezen állományokat kiaknázó halászatokat, továbbá az Északi-tenger szomszédos vizeiben élő állományokra vonatkozóan, amennyiben azok az Északi-tengeren túl is fellelhetők:
- közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) a 4. alterületen (Északi-tenger) és a 7d. körzetben (Keleti-csatorna) valamint a 3a.20. körzetben (Skagerrak);
 - foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) a 4. alterületen (Északi-tenger) és a 6a. körzetben (Skóciától nyugatra fekvő területek), valamint a 3a.20. körzetben (Skagerrak);
 - sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) a 4. alterületen (Északi-tenger) és a 3a.20. körzetben (Skagerrak);
 - fekete tőkehal (*Pollachius virens*) a 4. alterületen (Északi-tenger) és a 6 alterületen (Rockall és a Skóciától nyugatra fekvő területek), valamint a 3a körzetben (Skagerrak és Kattegat);
 - közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 4. alterületen (Északi-tenger);
 - közönséges nyelvhal (*Solea solea*) a 3a. körzetben (Skagerrak és Kattegat) és a 22–24. alkörzetben (a Balti-tenger nyugati része);
 - vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) a 4. alterületen (Északi-tenger) és a 7d. körzetben (a La Manche csatorna keleti része);
 - ördögghal (*Lophius piscatorius*) a 3a. körzetben (Skagerrak és Kattegat) és a 4. alterületen (Északi-tenger), valamint a 6. alterületen (Rockall és a Skóciától nyugatra fekvő területek);
 - norvég garnéla (*Pandalus borealis*) a 4a. körzet keleti részén (az Északi-tenger északi része, Norvég-árok) és a 3a.20. körzetben (Skagerrak);
 - norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a 3a. körzetben (3–4. funkcionális egység);

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- k) norvég homár a 4. alterületen (Északi-tenger), funkcionális egységek szerint:
- norvég homár a Botney Gut-Silver Pit területén (5. funkcionális egység);
 - norvég homár a Farn Deeps területén (6. funkcionális egység);
 - norvég homár a Fladen Ground területén (7. funkcionális egység);
 - norvég homár a Firth of Forth területén (8. funkcionális egység);
 - norvég homár a Moray Firth területén (9. funkcionális egység);
 - norvég homár a Noup területén (10. funkcionális egység);
 - norvég homár a Norwegian Deeps területén (32. funkcionális egység);
 - norvég homár a Horn's Reef területén (33. funkcionális egység);
 - norvég homár a Devil's Hole területén (34. funkcionális egység).

Amennyiben tudományos szakvélemény változást jelez az e bekezdés első albekezdésében felsorolt állományok földrajzi eloszlásában, a Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, hogy az említett változás figyelembevételére érdekében az e bekezdés első albekezdésében felsorolt meghatározott területek kiigazítása révén módosítsa ezt a rendeletet. Az ilyen kiigazítások nem terjeszthetik ki az állományok területeit a 2–7. alterületekhez tartozó uniós vizeken túlra.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemény alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott állománylistát módosítani kell, javaslatot nyújthat be e lista módosítására vonatkozóan.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett szomszédos vizek tekintetében csak a 4. és a 6. cikk, valamint a 7. cikk szerinti halászati lehetőségekhez kapcsolódó intézkedések alkalmazandók.

(4) Ez a rendelet alkalmazandó az (1) bekezdés első albekezdésében felsorolt állományok halászata során az Északi-tengeren történt járulékos fogásokra is. Ha azonban egyéb, többéves terveket meghatározó uniós jogi aktusok a biomasszához kapcsolódó F_{MFH} -tartományokat és biztosítékokat állapítanak meg ezekre az állományokra vonatkozóan, akkor azokat a tartományokat és biztosítékokat kell alkalmazni.

(5) Ez a rendelet továbbá részletesen meghatározza az Északi-tenger uniós vizein a kirakodási kötelezettség teljesítését valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

2. cikk

Fogalom meghatározások

A 850/98/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 4. cikkében és az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében megállapított fogalom meghatározásokon túlmenően e rendelet alkalmazásában:

1. „ F_{MFH} -tartomány”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által megadott olyan értéktartomány, amelyben az adott tartományon belüli valamennyi halászati mortalitási szint maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez hosszú távon egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állomány szaporodási folyamatát. Úgy kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzen. Felső határa úgy kerül meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó referenciapont határértéke (B_{lim}) alá csökken;
2. „MFH F_{lower} ”: az F_{MFH} -tartományon belüli legalacsonyabb érték;
3. „MFH F_{upper} ”: az F_{MFH} -tartományon belüli legmagasabb érték;
4. „ F_{MFH} -pontérték”: a becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett MFH-t eredményez hosszú távon;
5. „alsó F_{MFH} -tartomány”: az MFH F_{lower} -től az F_{MFH} -pontértékig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;

⁽¹⁾ A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

6. „felső F_{MFH} -tartomány”: az F_{MFH} -pontértéktől az $MFH F_{upper}$ -ig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
7. „ B_{lim} ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES által megadott, a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó azon referenciapont, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet;
8. „ $MFH B_{trigger}$ ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES által megadott, a szaporodóképes állomány biomasszájára, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundanciára vonatkozó referenciapont, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási fellépést kell tenni annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva az állományokat hosszú távon az MFH előállítására képes szint felett állítsák helyre.

II. FEJEZET

CÉLKITŰZÉSEK

3. cikk

Célkitűzések

- (1) A tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a halászati gazdálkodás elővigyázatossági megközelítésének alkalmazásával, és annak biztosítására kell törekednie, hogy az élő tengeri biológiai erőforrások kiaknázása során a halászott fajok állományait visszaállítsák az MFH -t biztosítani képes szint fölé, és tartsák fenn ezt a szintet.
- (2) A tervnek a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékben történő elkerülésével és csökkentésével hozzá kell járulnia a visszadobások megszüntetéséhez és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke által előírt, a fogási korlátok által érintett és e rendelet alá tartozó fajokra vonatkozóan előírt kirakodási kötelezettség teljesítéséhez.
- (3) A tervnek a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését kell alkalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatásai minimálisak legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló, a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt célkitűzéssel.
- (4) A tervnek különösen törekednie kell:
 - a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található 3. mutatóban leírt feltételek teljesítésének biztosítására; és
 - b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulásra, arányosan a halászat teljesítésükben betöltött szerepével.
- (5) A terv keretében hozott intézkedéseknek összhangban kell állniuk a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleménnyel. Ha nem áll rendelkezésre elegendő adat, az adott állományok számára összehasonlítható szintű védelmet kell biztosítani.

III. FEJEZET

CÉLÉRTÉKEK

4. cikk

Célértékek

- (1) A halászati mortalitás célértékét a 2. cikkben meghatározott F_{MFH} -tartományokkal összhangban a lehető leghamarabb és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok tekintetében, és azt követően az F_{MFH} -tartományokon belül kell tartani, e cikkel összhangban.
- (2) Az e terven alapuló F_{MFH} -tartományokat az ICES-től kell kérni.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amikor a Tanács halászati lehetőségeket ír elő egy adott állományra vonatkozóan, ezeket a lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló alsó F_{MFH} -tartományon belül kell megállapítania.

- (4) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az F_{MFH} -tartományoknál alacsonyabb szinten is meg lehet határozni.
- (5) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló felső F_{MFH} -tartományal összhangban is meg lehet határozni, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány az MFH $B_{trigger}$ érték felett van:
- ha erre vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükség van a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
 - ha erre a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükség van az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez; vagy
 - az egymást követő évek halászati lehetőségei több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.
- (6) A halászati lehetőségeket mindenképpen úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá.

5. cikk

A járulékos fogásokkal való gazdálkodás

- (1) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan a gazdálkodási intézkedéseket – adott esetben a halászati lehetőségeket ideértve – a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény figyelembevételével és a 3. cikkben megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni.
- (2) Amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő tudományos adatok, ezekkel az állományokkal az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítés alapján kell gazdálkodni.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében említett állományok tekintetében a vegyes halászati gazdálkodás során figyelembe kell venni annak nehézségét, hogy minden állományt egyidejűleg az MFH szerint halásszanak, különösen olyan helyzetekben, amikor ez a halászat idő előtti leállítását eredményezi.

IV. FEJEZET

BIZTOSÍTÉKOK

6. cikk

Védelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes reprodukciós kapacitásának biztosítására a következő védelmi referenciapontokat kell kérni az ICES-től a terv alapján:

- MFH $B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan;
- B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan.

7. cikk

Biztosítékok

- (1) Ha a tudományos szakvélemények alapján egy adott évre vonatkozóan az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve – a norvég homár állományainak esetében – abundanciája az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen, a 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérően, a halászati lehetőségeket olyan szinteken kell meghatározni, amelyek megfelelnek a felső F_{MFH} -tartomány alatti halászati mortalitásnak, figyelembe véve a biomassza csökkenését.
- (2) Ha a tudományos szakvélemények alapján az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve – a norvég homár állományainak esetében – abundanciája a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedést kell tenni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen, a 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve, az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az érintett állomány vagy funkcionális egység célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

- (3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
- a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikkével összhangban hozott sürgősségi intézkedések;
 - b) az e rendelet 8. és 9. cikkének értelmében hozott intézkedések.

(4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegét, súlyosságát, időtartamát és rendszerességét figyelembe véve kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomaszája, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundancia a 6. cikkben említett szintek alatt van.

8. cikk

Konkrét védelmi intézkedések

Ha a tudományos szakvélemények alapján korrekciós intézkedésekre van szükség az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében említett bármely tengerfenéken élő állomány védelme érdekében, vagy ha az 1. cikk (1) bekezdése szerinti bármely állomány szaporodóképes biomaszája, illetve – a norvég homár állományainak esetében – abundanciája egy adott évre vonatkozóan az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkének, valamint az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kiegészíthetik ezt a rendeletet azzal, hogy szabályokat állapítanak meg a következőkre vonatkozóan:

- a) a halászeszközök jellemzői, különösen a szembőség, a horogméret, az eszköz felépítése, a fonalvastagság, az eszközök mérete vagy a szelektivitás biztosítása vagy javítása érdekében alkalmazott szelektációs eszközök használata;
- b) a halászeszközök használata, különösen az eszközök merítési ideje és merítési mélysége, a szelektivitás biztosítása vagy javítása érdekében;
- c) konkrét területekre vonatkozó halászati tilalom vagy korlátozás az ívó és a növendék halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő halak vagy a nem célzott halfajok védelme érdekében;
- d) konkrét időszakokra vonatkozó halászati vagy bizonyos típusú halászeszközök használatára vonatkozó tilalom vagy korlátozás, az ívó halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő halak vagy a nem célzott halfajok védelme érdekében;
- e) minimális állományvédelmi referenciaméret, a fiatal tengeri élőlények védelmének biztosítása érdekében;
- f) a szelektivitáshoz kapcsolódó más jellemzők.

V. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

9. cikk

Technikai intézkedések

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy a következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:

- a) a halászeszközök jellemzőire vonatkozó előírások és a halászeszközök használatára irányadó szabályok a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
- b) a halászeszközök módosítására vagy az azokhoz tartozó további eszközökre vonatkozó előírások a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
- c) bizonyos halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozás vagy tilalom bizonyos területeken vagy időszakokban, az ívó halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő halak vagy nem célzott halfajok védelme vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében; és
- d) minimális állományvédelmi referenciaméret meghatározása az e rendelet hatálya alá tartozó bármely állomány tekintetében, a fiatal tengeri élőlények védelme céljából.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez.

VI. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

10. cikk

Halászati lehetőségek

- (1) A rájuk vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik a egyes halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése értelmében a tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.
- (3) E rendelet 7. cikkének sérelme nélkül, a norvég homár állományára vonatkozó TAC a 2a. és a 4. ICES övezetekben megegyezhet a funkcionális egységekre érvényes fogási korlátok és a funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyzetek összegével.
- (4) Ha a tudományos szakvélemények alapján a hobbihorgászat jelentős hatással van egy adott állomány halászati mortalitására, a Tanács ezt figyelembe véve korlátozhatja a hobbihorgászatot a halászati lehetőségek meghatározásakor, a megcélzott teljes halászati mortalitás túllépésének elkerülése érdekében.

VII. FEJEZET

A KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

11. cikk

Az Északi-tenger uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

Az Északi-tengerben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkének, valamint az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy e kötelezettség részletes meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint.

VIII. FEJEZET

HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ

12. cikk

Halászati engedélyek és a kapacitás felső határértékei

- (1) Az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi ICES övezet vonatkozásában, az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban minden tagállam halászati engedélyt ad ki a lobogója alatt közlekedő azon hajóknak, amelyek az adott területeken halászati tevékenységet folytatnak. Ezekben a halászati engedélyekben a tagállamok korlátozhatják az adott halászeszközt alkalmazó hajók kW-ban kifejezett összkapacitását.
- (2) A La Manche csatorna keleti részén (ICES 7d. körzet) élő tőkehal tekintetében – az 1380/2013/EU rendelet II. mellékletében a kapacitásra vonatkozóan megállapított felső határértékek sérelme nélkül – az e cikk (1) bekezdésének megfelelően kiadott halászati engedéllyel rendelkező hajók kW-ban kifejezett összkapacitása nem lehet nagyobb, mint a 2006-ban vagy 2007-ben az érintett ICES övezetben az alább említett halászeszközök egyikével halászati tevékenységet folytató hajók maximális kapacitása:
- a) olyan fenékvonóhálók és kerítőhálók (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR), amelyek szembősége:
- 100 mm-es vagy annál nagyobb;
 - 70 mm-es vagy annál nagyobb, de 100 mm-nél kisebb;
 - 16 mm-es vagy annál nagyobb, de 32 mm-nél kisebb;
- b) olyan merevítőrudas vonóhálók (TBB), amelyek szembősége:
- 120 mm-es vagy annál nagyobb;
 - 80 mm-es vagy annál nagyobb, de 120 mm-nél kisebb;

c) kopoltyúhálók és állítóhálók (GN);

d) tükörhálók (GT);

e) horogsorok (LL).

(3) Minden tagállam összeállítja és vezeti az (1) bekezdésben említett halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét, és azt hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és a többi tagállam számára.

IX. FEJEZET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ ÁLLOMÁNYOKKAL VALÓ GAZDÁLKODÁS

13. cikk

Az Unió és harmadik országok számára közös érdekű állományokkal való gazdálkodás elvei és célkitűzései

(1) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Unió tárgyalásokba kezd ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben – különösen annak 2. cikke (2) bekezdésében – és e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Unió minden erőfeszítést megtesz, hogy a fenntartható állománygazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.

(2) A harmadik országokkal való közös állománygazdálkodás keretében az Unió halászati lehetőségeket cserélhet harmadik országokkal az 1380/2013/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében.

X. FEJEZET

REGIONALIZÁCIÓ

14. cikk

Regionális együttműködés

(1) Az e rendelet 8., 9. és 11. cikkében említett intézkedésekre az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdését kell alkalmazni.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkeznek, közös ajánlásokat nyújthatnak be az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban, első alkalommal legkésőbb 2019. augusztus 6-ig, azt követően pedig a terv értékelésének az e rendelet 15. cikkével összhangban történő minden egyes benyújtását követő 12 hónapon belül. Akkor is benyújthatnak ilyen ajánlásokat, ha azt szükségesnek vélik, különösen abban az esetben, ha hirtelen változás áll be az e rendelet hatálya alá tartozó valamely állomány helyzetében. Az adott naptári évre vonatkozó intézkedésekre irányuló közös ajánlásokat legkésőbb a megelőző év július 1-jéig kell benyújtani.

(3) Az e rendelet 8., 9. és 11. cikkében adott felhatalmazások nem sérthetik az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

XI. FEJEZET

NYOMON KÖVETÉS

15. cikk

A terv értékelése

2023. augusztus 6-ig, majd azt követően évente a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a tervnek az e rendelet hatálya alá tartozó állományokra, valamint az ezen állományokat kiaknázó halászatra vonatkozó eredményeiről és az azokra gyakorolt hatásáról, különös tekintettel a 3. cikkben meghatározott célkitűzések elérésére.

XII. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 1. cikk (1) bekezdésében, valamint a 8., a 9. és a 11. cikkben említett felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2018. augusztus 5-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (1) bekezdésében, valamint a 8., a 9. és a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1. cikk (1) bekezdése, valamint a 8., a 9. és a 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

XIII. FEJEZET

AZ EURÓPAI TENGERÜGYI ÉS HALÁSZATI ALAPBÓL NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

17. cikk

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatás

A terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU rendelet 33. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában úgy tekintendők, mint a halászati tevékenységek ideiglenes szüneteltetéséhez szükséges intézkedések.

XIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 676/2007/EK és az 1342/2008/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata a tilalom hatálya alá tartozó fajokról

A rendeletnek, amely a Bizottságnak a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló javaslata (2016/0074(COD)) alapján kerül elfogadásra, rendelkezéseket kell tartalmaznia többek között a halászati tilalom alá tartozó fajokról. Ezért a két intézmény megállapodott abban, hogy e rendeletbe (2016/0238 (COD)) nem foglal bele az Északi-tengerre vonatkozó listát.

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata az ellenőrzésről

Az Európai Parlament és a Tanács az ellenőrzési rendelet (1224/2009/EK rendelet) következő felülvizsgálata során a következő ellenőrzési rendelkezéseket is napirendre fogja venni, amennyiben relevánsak az Északi-tenger szempontjából: előzetes értesítések, a naplókra vonatkozó követelmények, kijelölt kikötők, valamint egyéb ellenőrzési rendelkezések.
